

สรุปและเสนอแนะ

สรุปผลจากการศึกษาکنควาและทำการวิเคราะห์ปรากฏว่า

๑. จากวิธีการประเมินฐานะการเงินโดยสำนักงานประกันภัย

จะเห็นขั้นตอนของการดำเนินงานในการที่จะวิเคราะห์และประเมินฐานะการเงินเพื่อความมั่นคงของบริษัทประกันวินาศภัย การวิเคราะห์จะต้องทำต่อเนื่องกันตลอดปี โดยอาศัยรายงานประจำปีและติดตามควมรายงานประจำเดือน และบริษัทประกันวินาศภัยขณะนี้มีกว่า ๕๐ บริษัท หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินฐานะการเงินคือฝ่ายวิเคราะห์และตรวจสอบ ซึ่งหน้าที่ของฝ่ายนี้มิได้มีเพียงทำการประเมินฐานะการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยเท่านั้น แต่ยังต้องทำหน้าที่ประเมินฐานะการเงินของบริษัทประกันชีวิตอีกด้วย ซึ่งมีอีก ๔ บริษัท นอกจากนั้น หน้าที่ในการประเมินฐานะการเงินของบริษัทประกันภัยเป็นเพียงหน้าที่ข้อหนึ่ง ยังมีหน้าที่อื่น ๆ ที่ต้องรับภาระอีกตามที่ระบุในบทที่ ๕ ซึ่งหน้าที่เหล่านั้นก็เกี่ยวข้องกับการควบคุมให้บริษัทมีความมั่นคงทั้งสิ้น ทั้งนี้ เพื่อผลประโยชน์ต่อผู้เอาประกันและประชาชนที่รัฐบาลจะต้องให้ความคุ้มครองดูแล โดยการออกพระราชบัญญัติการประกันภัยพร้อมทั้งกฎกระทรวงที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัติการประกันภัย เพื่อควบคุมบริษัทประกันภัยให้มีความมั่นคงและเป็นหลักประกันที่แน่นอนของผู้เอาประกันและประชาชนได้ ฉะนั้น ฝ่ายวิเคราะห์และตรวจสอบของสำนักงานประกันภัย ซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุมความมั่นคงของฐานะการเงินซึ่งสำคัญยิ่งควร จะมีความพร้อมทั้งด้านกำลังคน ด้านความรู้ความสามารถ ด้านอุปกรณ์และข้อมูลต่าง ๆ ในอันที่จะสนองเจตนารมณ์ดังกล่าวได้ แต่ขณะนี้เจ้าหน้าที่ของฝ่ายนี้ มีประมาณ ๒๔ คน คอบบริษัทประกันภัยกว่า ๖๐ บริษัท ซึ่งไม่เพียงพอที่จะทำการควบคุมได้ตามขั้นตอนของวิธีการประเมินฐานะ

การเงินที่ได้กำหนดไว้ครบถ้วนทุกบริษัทและต่อเนื่องกันตลอดทั้งปีและทุก ๆ ปี จากการที่เขาคำดังกล่าวนี้เองทำให้ฝ่ายวิเคราะห์และตรวจสอบต้องมุ่งจุดไปยังบริษัทที่กำดังประ-
 สกกับภาวะการของฐานะการเงินไม่มั่นคง ส่วนอีกนับเป็นสิบ ๆ บริษัท สำนักงาน
 ประกันภัยไม่สามารถทำการตรวจสอบตามขั้นตอนของวิธีการประเมินฐานะการเงินได้
 ซึ่งบริษัทเหล่านี้จะอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานที่ว่าประวัติเกี่ยวกับการให้ข้อมูลด้านตัวเลข
 ที่ถูกต้องและฐานะการเงินอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจ บริษัทเหล่านี้จะถูกประเมินฐานะ
 การเงินจากรายงานประจำปีเลย โดยไม่ได้มีการไปตรวจสอบด้านสินทรัพย์และหนี้สิน
 ตามที่ปรากฏในงบดุลว่าได้หักเกณฑ์สมมติที่บัญชีตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว หรือได้ทำการ
 ลงทุนตามกำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการลงทุนถูกต้องทั้งประเภทธุรกิจ ลักษณะบัง
 คับของธุรกิจ ลักษณะบังคับของค่านราคาหลักทรัพย์และอัตราส่วนที่สามารถจะลงทุนได้
 เป็นต้น ในช่องทางสำนักงานประกันภัยอาจจะสามารถไต่ถามหาเหตุผ่านมายังบริษัทเหล่านี้มี
 ประวัติ การตรวจสอบไม่จำเป็นที่จะต้องเข้มงวดตามขั้นตอนที่ระบุไว้ก็ได้ ซึ่งคำ-
 ตอบในข้อนี้ก็ถือว่า ขณะนี้ได้มีการตระหนักถึงความสำคัญของความมั่นคงในฐานะการ
 เงินของบริษัทประกันภัยมากขึ้นเพียงใด ไต่ตระหนักถึงความสำคัญของฐานะการเงิน
 ของบริษัทเหล่านั้นหรือไม่ว่าเป็นหลักประกันอันหนึ่งที่จะแสดงถึงความมั่นคงของบริษัท
 ในอันที่พร้อมเสมอที่จะให้บริการในการสร้างหลักประกันที่แน่นอนอันหนึ่งให้แก่ผู้เอาประ-
 กันและประชาชนทั้งหลายที่รู้สึกหมดกังวลในด้านความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นจากการ
 ที่ต้องสูญเสียทรัพย์สินอันเนื่องมาจากวินาศภัยต่าง ๆ ผู้เอาประกันและประชาชนก็จะได
 มุ่งมั่นเฉพาะในด้านการประกอบอาชีพ ซึ่งผลก็จะส่งไปถึงเศรษฐกิจของประเทศชาติ
 และความอยู่ดีกินดีของประชาชนด้วย

ฉะนั้น สำนักงานประกันภัยควรหาแนวทางและวิธีการในอันที่จะให้เกิดความ
 พหุภาคีกันดังกล่าวนี้ขึ้นมา และบุคคลเหล่านี้ก็ควร จะพร้อมด้วยความรู้ที่เหมาะสมและ
 เพียงพอที่สามารถจะทำการวิเคราะห์ ตรวจสอบ และประเมินฐานะการเงินของบริษัท
 ประกันภัยได้

๒. จากการวิเคราะห์และศึกษาถึงหลักเกณฑ์ในการประเมินฐานะการเงิน
ของสำนักงานประกันภัยเกี่ยวกับการปรับปรุงตัวเลขทางบัญชี โดยให้หลักเกณฑ์เรื่อง
การประเมินราคา

ก. ขอเปรียบเทียบระหว่างหลักเกณฑ์การปรับตัวเลขทางการบัญชี
 ของนักบัญชี เพื่อการจัดการ กับ การปรับตัวเลขทางการบัญชีของสำนักงานประกันภัย

๑. หลักเกณฑ์การปรับตัวเลขทางการบัญชีของนักบัญชี เพื่อการ
 จัดการในการประเมินฐานะการเงินของนักบัญชี เพื่อการจัดการ เพื่อต้องการทราบ
 ฐานะอันแท้จริงของบริษัท ณ วันสิ้นงวดบัญชี เนื่องจากตัวเลขที่ถูกบันทึกทางการบัญชี
 เป็นตัวเลขในราคาเมื่อซื้อ ณ วันนั้น การทำงานการเงินได้ใช้ตัวเลขที่เกิดขึ้นในอดีต
 จึงได้มีการปรับตัวเลขให้เป็นราคาปัจจุบันที่แท้จริง รายการที่จะได้รับการปรับปรุง
 ราคา คือ รายการสินทรัพย์ที่จับต้องได้ การลงทุนในการซื้อหุ้นสามัญและส่วนของผู้ถือ
 หุ้น เช่น ที่ดินที่บริษัทมีอยู่เมื่อ ๕ ปีก่อนราคาซื้อ ๒,๕๐๐.๐๐ บาท ปัจจุบันราคา
 อาจจะประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งก็จะได้รับการปรับปรุงราคาเป็น ๓,๐๐๐,๐๐๐
 บาท หรือหุ้นสามัญบริษัทที่ซื้ออยู่ราคาของหุ้นนั้นอาจสูงขึ้นกว่าราคาเมื่อตอน
 ที่บริษัทได้ซื้อไว้ ก็ จะได้รับการปรับราคาเพิ่มขึ้นเป็นต้น ส่วนสินทรัพย์ประเภทที่เป็น
 เงินสดหรือเปลี่ยนเป็นเงินสดใคงาย เช่น ตัวแลกเงิน เหล่านี้จะไม่ได้รับการปรับ
 ปรุงราคา เพราะสินทรัพย์เหล่านี้จะถูกไถดงตามราคาตลาดไว้ แม้รายการลูกหนี้
 ค่าเบี่ยประกันค่างรับตามหลักเกณฑ์ทางการบัญชี บริษัทก็ยอมต้องทำการสำรวจหนี้
 เมื่อว่าจะสูญไว้แล้ว ฉะนั้น ลูกหนี้ที่แสดงค่าสุทธิทางการบัญชีก็ได้รับการถดถอง
 แล้วเช่นกัน ซึ่งก็จะถูกตองตามควรจะเป็นอยู่แล้ว

๒. หลักเกณฑ์การปรับตัวเลขทางการบัญชีของสำนักงานประกัน
 ภัยในการประเมินราคาทรัพย์สิน ทรัพย์สินจะถูกประเมินราคาตามราคาต่ำสุด เช่น
 ไม่ว่าที่ดินนั้นจะมีราคาเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็จะได้รับการประเมินราคาตามราคาซื้อ
 ซึ่งจะต้องไม่เกินราคาประเมินของกรมที่ดินครั้งสุดท้าย หรือลูกหนี้ค่าเบี่ยประกัน
 ค่างรับซึ่งได้รับการยอมรับเพียงค่าเบี่ยประกันที่ค่างชำระไม่เกิน ๓๐ วัน ส่วนตาม
 หนี้สินที่ราคาเต็มตามที่ทางบัญชีตั้งไว้ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ทางสำนัก -

งานประกันภัยกำหนดไว้ เช่น เรืองเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัย

ข. ในการประเมินราคาข้อที่ ๖ เกี่ยวกับดอกเบี้ยและเงินปันผลค้างรับ เป็นการขัดกับหลักเกณฑ์ในการบันทึกทางการบัญชีที่สำนักงานประกันภัยได้กำหนดให้บริษัทใช้วิธีหลักค้าง ซึ่งโดยยกตัวอย่างไปแล้วในบทที่ ๕ ในเรื่องการประเมินราคา

ค. ในการประเมินราคาหนี้สินจะเกิดความไม่สัมพันธ์กันระหว่างการยอมรับหนี้สินเต็มตามจำนวน ซึ่งหนี้สินนั้นมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับสินทรัพย์ที่สำนักงานประกันภัยไม่ประเมินราคาให้ เช่น หนี้สินเรืองเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยสำหรับกรมธรรม์ที่ยังมีผลบังคับอยู่ อันมีส่วนสัมพันธ์กับค่าเบี้ยประกันภัยค้างรับ

ง. ในการประเมินราคาหนี้สินเกินขอบเขตความรับผิดชอบที่แท้จริงของบริษัท ดังในเรื่องการประเมินราคาคานายหนาคางจ่ายตามจำนวนเต็มของบริษัทได้ค้างในบัญชีไว้ แต่ในการประเมินราคาลูกหนี้ค่าเบี้ยประกันค้างรับจะได้รับการประเมินยอดที่หักคานายหนาคางจ่ายแล้ว ซึ่งตามหลักของการบัญชีการค้างรับลูกหนี้ค่าเบี้ยประกันและการคางจ่ายคานายหนานั้นเป็นคนละประเภทบัญชีอยู่แล้ว ในเมื่อการประเมินราคาหนี้สินก็ประเมินเต็มตามจำนวน ฉะนั้น การประเมินราคาลูกหนี้ค่าเบี้ยประกันก็ควรจะใช้จำนวนเต็มที่ยังไม่ได้หักคานายหนาคางจ่าย ดังตัวอย่างที่แสดงไว้ในบทที่ ๕ ในเรื่องการประเมินราคา

จากผลของหลักเกณฑ์ในการประเมินราคานี้จะทำให้สำนักงานประกันภัยไม่ไต่ทำการวิเคราะห์ฐานะการเงินจากสภาพที่แท้จริงของบริษัท บริษัทจะถูกประเมินราคาอย่างไม่ยุติธรรม และผลของการประเมินฐานะการเงินก็จะไม่ใคร่ส่งผลถูกต้องออกมา ในอันที่จะเป็นแนวทางให้สำนักงานประกันภัยใช้สำหรับเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และประเมินฐานะการเงินของบริษัทประกันภัยนั้นต่อไปและไม่เป็นข้อมูลที่ผิดพลาดสำหรับที่จะใช้ในการวิเคราะห์ฐานะของทั้งธุรกิจการประกันภัยในประเทศไทยที่จะนำไปเปรียบเทียบกับของต่างประเทศหรือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสภาพของธุรกิจประกันภัยในเรื่องความมั่นคงของฐานะการเงิน ซึ่งสมควรที่ทางสำนักงาน

ประกันภัยควรจะได้มีการทบทวนและปรับปรุงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในค่านการประเมินราคาเสียใหม่ เพื่อให้ได้มีหลักเกณฑ์ถูกต้องและยุติธรรมและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงที่ควรจะเป็นไปได้

จากการประเมินผลจากแบบสอบถาม * ยังบริษัทต่าง ๆ สรุปผลออกมาได้ว่า

๑. มีความต้องการในเรื่องการปรับปรุงการประเมินราคาเบี้ยประกันค่างรับ บริษัทที่ใหญ่มีขอบเขตการรับประกันมาก การรับประกันอาจจะเกิดขึ้นได้ทั้งจากการที่เอาประกันมาทำประกันกับบริษัทเองซึ่งผู้เอาประกันในกรณีนี้เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งไม่ค่อยจะมีการค่างชำระค่าเบี้ยประกันเกินกว่า ๓๐ วัน และในกรณีที่ผู้เอาประกันเป็นหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทซึ่งมีระยะเวลาการชำระหนี้เกินกว่า ๓๐ วัน โดยเฉพาะหน่วยงานราชการบางที่ค่างเป็นระยะเวลา ๓ - ๔ เดือน หรือบางที่ติดขัดเพราะยังไม่ถึงงวดซึ่งประมาณใหญ่ทำให้ค่างชำระกันเป็นเวลานาน ๆ นอกจากนี้ในกรณีที่บริษัทรับประกันยาวนานบริษัทตัวแทนขายประกัน ก็จำเป็นต้องมีการให้เชื่อเกินกว่า ๓๐ วัน ฉะนั้น ทางสำนักงานประกันภัยควรจะได้มีการตรวจสอบและวิเคราะห์ใหม่ว่าจะจัดการแก้ไขเรื่องนี้ให้บริษัทประกันวินาศภัยอย่างไร เพราะปัญหาที่บริษัทเผชิญอยู่คือการมีเบี้ยประกันค่างรับที่เกิน ๓๐ วัน และทางสำนักงานประกันภัยไม่ประเมินให้ ซึ่งสำนักงานประกันภัยหลังจากได้ทำการวิเคราะห์และแก้ไขแล้วจะได้ออกหลักเกณฑ์ประเมินราคาเบี้ยประกันภัยค่างรับที่สอดคล้องกับสภาพการที่ควรจะเป็นจริงได้

๒. ในเรื่องเกี่ยวกับการประเมินราคานั้นทำการประเมิน ณ วันสิ้นงวดบัญชี แต่วันที่ทำการประเมินราคานั้นเป็นวันที่กระทำหลังจากปิดงวดบัญชีมาอย่างน้อยก็ ๑๕๐ วันแล้ว ลูกหนี้ค่าเบี้ยประกันค่างรับที่ไม่ได้รับการประเมินราคาจากวันสิ้นงวดบัญชีมาถึงวันที่ทำการตรวจสอบ มักจะได้รับการชำระเรียบร้อยแล้วก็ควรจะได้รับการประเมินราคาด้วย เพราะตามที่กำหนดไว้ในประกาศของกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดว่า "วันประ-

* รายละเอียดแบบสอบถามในภาคผนวก ข.

เป็นราคา หมายถึงวันสิ้นปีปฏิทินที่ล่วงมาแล้ว หรือวันที่นายทะเบียนสั่งให้บริษัท ส่งรายงานหรือเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับฐานะการเงินและกิจการของบริษัทก่อนนายทะเบียนหรือวันที่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เขาตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของบริษัท"

๓. หลายบริษัทยังไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินราคาอย่างถูกต้อง มักจะใ้ราคาขายออกคงเหลือตามราคาบัญชี เป็นเกณฑ์

๓. หลักเกณฑ์เรื่องการค้าเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัย

ก. การจัดสรรเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยสำหรับเบี้ยประกันที่ยังไม่ถือเป็นรายได้

๑. ชื่อของเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยก่อให้เกิดความสับสน เพราะขณะนี้ในธุรกิจประกันวินาศภัยมีชื่อเงินสำรองประเภทเดียวกันนี้อยู่ ๓ ชื่อ คือ หนึ่ง ชื่อว่า "เงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัย" มีชื่ออยู่ในรายงานงบการเงินแบบมาตรฐานซึ่งได้อธิบายความหมายเงินสำรองนี้ว่า หมายถึง เบี้ยประกันวินาศภัยส่วนที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ของกิจการสำหรับกรมธรรม์ประกันวินาศภัยที่ยังไม่สิ้นอายุ สองชื่อ ว่า "เงินสำรองประกันภัย" ใ้ชื่ออยู่ในรายงานประจำปีซึ่งเป็นแบบฟอร์มที่สำนักงานประกันภัย กำหนดให้บริษัทกรอกตัวเลขเกี่ยวกับงบการเงินและรายละเอียดส่งให้สำนักงานประกันภัย เพื่อใ้ตรวจสอบและประเมินฐานะการเงิน สามชื่อ ว่า "เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นของบริษั" และจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะพบ คำว่า "เงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีผลบังคับอยู่" เหตุที่ชื่อใ้ชื่อใ้หมกเพราะถ้าใ้ชื่อใ้หนึ่ง จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดความหมายถึงเงินสำรองที่กันไว้จากค่าเบี้ยประกันภัยและเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และที่ไม่ใ้ชื่อ ว่าเงินสำรองประกันภัยและใ้ใ้เงินสำรองเพื่อความเสี่ยงภัยสำหรับกรมธรรม์ ประกันภัยที่ยังมีผลบังคับอยู่ ก็เพื่อใ้ใ้อธิบายความหมายของเงินสำรองตามชื่อที่ ๓ เพราะไม่เห็นว่าควยกับชื่อ "เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นของ

บริษัท" เพราะว่าจุดประสงค์ของการตั้งสำรองประเภทนี้เพื่อสำรองสำหรับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้สำหรับกรมธรรม์ประกันที่ยังมีผลบังคับอยู่โดยให้สำรองจากเบี้ยประกันที่เป็นรายได้ของบริษัทแล้ว สำนักงานประกันควรจะได้มีการบัญญัติศัพท์ที่เหมาะสมขึ้นมาเป็นคำเดียว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่จำเป็นต้องรู้ทางการเงินของบริษัท หรือผู้ที่ต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจประกัน

๒. จากการวิเคราะห์เรื่องการจัดสรรเงินสำรองตามแบบส่วนเฉลี่ยรายเดือนจะกระทบกระเทือนต่อฐานะการเงินของบริษัทดังนี้

๑. ในกรณีที่บริษัทไม่หักค่าใช้จ่ายล่วงหน้า อัตราเงินสำรองของบริษัทจะเปลี่ยนจากร้อยละ ๔๐ เป็นร้อยละ ๕๐ (ซึ่งยังไม่คิดถึงกรณีต้องรับภาระสำรองเพิ่มให้กับการประกันต่อ) ทำให้กำไรสุทธิต่ำกว่ากำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากรอยู่ประมาณร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยประกันสุทธิ ($๑๒๐,๐๔๔ \times ๑๐๐ \div ๑,๒๐๐,๐๐๐$) ซึ่งในการที่กำไรสุทธิต่ำลงนี้ทำให้เงินกองทุนลดต่ำลงด้วย แต่บริษัทยังต้องเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิที่คำนวณจากสำรองร้อยละ ๔๐ ทำให้บริษัทต้องเสียภาษีส่วนที่ไม่ควรเสียทำให้เงินทุนหมุนเวียนลดลง

๒. ในกรณีที่บริษัทหักค่าใช้จ่ายล่วงหน้าตามอัตราที่สำนักงานประกันกำหนดให้ในช่วง ๔ ปี ทำให้บริษัทสามารถเฉลี่ยผลของกำไรสุทธิลดลงไปในช่วงระยะเวลา ๔ ปี และปีระยะเวลาการชำระภาษีส่วนที่ไม่ควรเสียออกไปเป็นระยะเวลา ๓ ปีด้วยกัน ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับกรณีที่สำนักงานประกันจะสามารถตกลงกันได้ที่จะให้ยอมรับกำไรสุทธิที่คำนวณได้จากกฎเกณฑ์ที่ทางสำนักงานประกันกำหนด

๓. ในกรณีที่บริษัทยังแก้ไขสัญญาประกันในการเอาประกันต่อกับบริษัทต่างประเทศไม่ไคจะทำให้บริษัทต้องรับภาระสำรองส่วนนั้นไว้เอง เช่น ในกรณีที่บริษัทไม่หักค่าใช้จ่ายล่วงหน้าสำรองทั้งสิ้นที่บริษัทต้องรับภาระคือร้อยละ ๕๖ ของเบี้ยประกันสุทธิ ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อกำไรสุทธิและทุนหมุนเวียนของบริษัท

ในการวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์เป็นการวิเคราะห์ของทั้งหน่วยธุรกิจประ-
กันภัย ไม่ได้แยกตามประเภทการประกัน และก้อยู่ภายใต้ข้อสมมติที่ว่าบริษัทมีราย-
ได้จากเบี้ยประกันภัยสม่ำเสมอเท่ากันทุกเดือน ซึ่งทางสำนักงานประกันภัยควรจะได้
ทำการวิเคราะห์อย่างละเอียดถึงแต่ละประเภทการประกันและในความไม่สม่ำเสมอ
ของเบี้ยประกัน เช่นว่าถ้ามีรายได้จากเบี้ยประกันมากในระหว่างต้นปีจะเกิดผลกระทบ
กระเทือนต่อฐานะการเงินเพียงใด หรือถ้ามีรายได้จากเบี้ยประกันมากช่วงปลายปีจะ
กระทบกระเทือนต่อฐานะการเงินของแต่ละประเภทการประกันเพียงไร ทั้งนี้ เพื่อ
เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจโดยรวมและต่อสำนักงานประกันภัยในการประเมินฐานะการ
เงินของบริษัทประกันวินาศภัยช่วงต่อ ๆ ไป และการที่บริษัทประกันวินาศภัยต้องเสีย
ภาษีจากกำไรสุทธิจากเงินสำรองส่วนที่เกินร้อยละ ๔๐ นั้น ทำให้มีผลกระทบกระเทือน
ต่อทุนหมุนเวียนของบริษัทอย่างไรบ้าง ในเมื่อขณะนี้การสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยประ-
เภทนี้ ตามวิธีการที่สำนักงานประกันภัยกำหนดซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมกว่าวิธีการ
สำรองในอัตราร้อยละ ๔๐ เท่ากันทั้งปี ก็ควรที่สำนักงานประกันภัยจะต้องหาทางขจัด
ปัญหาที่ขัดแย้งกันอยู่เสียโดยเร็ว

ข. การจัดสรรเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยสำหรับค่าสินไหมทดแทนในกรณี
ที่สำนักงานประกันภัยกำหนดอัตราการสำรองค่าสินไหมทดแทนไว้ร้อยละ ๒๕ ของเงินสำรอง
ประเภทแรกนั้น สำหรับการประกันภัยรถยนต์ในกรณีที่บริษัทนั้นการจ่ายค่าสินไหม
ทดแทนอยู่ในลักษณะรวดเร็วและทันการ การค้างจ่ายสำหรับค่าสินไหมทดแทนน้อยมาก
ฉะนั้น การที่สำนักงานประกันภัยกำหนดให้มีการสำรองค่าสินไหมทดแทนอย่างน้อยในอัตรา
ร้อยละ ๒๕ ของเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยในข้อ ก. ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือน
ฐานะการเงินของบริษัทดังตัวอย่างหน้า ๖๖, ๖๗ ซึ่งเป็นอัตราที่สูงสุดที่จะเกิดขึ้นได้
โดยเฉลี่ยของธุรกิจประกันรถยนต์จากสถิติ ๒๕๑๘ ค่าสินไหมค้างจ่ายประมาณร้อยละ
๒๒ ของเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยในข้อ ก. ฉะนั้น การกำหนดอัตราอย่างน้อย
ร้อยละ ๒๕ ทำให้กำไรสุทธิของบริษัทต้องถูกกระทบกระเทือนอย่างน้อยที่สุดก็จำนวน
ที่เกิดจากการสำรองเพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละ ๓ ของสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยในข้อ ก.

การที่สำนักงานประกันภัยได้กำหนดอัตราเงิน เช่นนี้ก็เพียงเพื่อจะป้องกันความ
ผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่นั้นในกรณีบริษัทประกันวินาศภัยซึ่งต้องล้มไปเมื่อไม่นานนี้ แต่
มีผลทำให้กระทบกระเทือนต่อกำไรของธุรกิจประกันรถยนต์ซึ่งจำเป็นต้องตั้งเงินสำรอง
ทั้งในขอ ก. และขอ ข. ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์เรื่องการจัดสรรเงินสำรอง
เพื่อการเสี่ยงภัย

๔. กฎกระทรวงเกี่ยวกับการลงทุน

เนื่องจากค่าเบี้ยประกันสุทธิของบริษัทได้รับจะถูกใช้เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงาน
งานค่าสินไหมทดแทนและสำรองการเสี่ยงภัย จากตารางในภาคผนวก ข. จะแสดง
ให้เห็นว่ารายได้อัตราเบี้ยประกันสุทธิคงเหลือภายหลังถูกใช้ไปในค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งจะ
เห็นได้ว่าการประกันภัยรถยนต์และ เบ็ดเตล็ดค่าเบี้ยประกันจะไม่พอสำหรับจ่ายค่า
ใช้จ่ายเหล่านั้น และในธุรกิจประกันวินาศภัยรวมทั้งสิ้นก็จะขาดทุนจากการรับประกัน
อูยรอยละ ๔.๘ ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ ฉะนั้น รายได้จากการลงทุนจึงเป็นส่วนสำ-
คัญที่จะช่วยพยุงฐานะการเงินของธุรกิจประกันภัยได้ ซึ่งสำนักงานประกันภัยควรจะได้
ทำการวิเคราะห์ เพื่อจะได้ใช้ในการปรับปรุงกฎกระทรวงเกี่ยวกับการลงทุนให้เหมาะ
สม และการวิเคราะห์ควรจะทำในระยะยาวโดยคุณผลของฐานะการเงินในราวปี ๒๕๒๑
- ๒๕๒๔ เป็นอย่างน้อย เพราะอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงของหลักเกณฑ์การสำรอง
เพื่อการเสี่ยงภัย

นอกจากนี้จากข้อกำหนดของกฎกระทรวงเกี่ยวกับการลงทุนฉบับที่ ๖ ใน
เรื่องการลงทุนในตั๋วสัญญาใช้เงินที่ธนาคารพาณิชย์เป็นมูลค่าประกันซึ่งกำหนดอัตราที่สำ-
มารอดจะลงทุนได้ไว้ เปรียบเทียบกับการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ซึ่งไม่กำหนดอัตรา
ส่วน ซึ่งความเสี่ยงภัยในเรื่องตั๋วสัญญาใช้เงินควรจะใกล้เคียงกับการฝากเงินกับธนาคาร
พาณิชย์ทั้งหลาย ทั้งนี้ เพราะตั๋วสัญญาใช้เงินเหล่านั้นก็มีธนาคารพาณิชย์ค้ำประกัน
เช่นกัน แต่การลงทุนในตั๋วสัญญาใช้เงินนั้นได้ผลตอบแทนสูงกว่าและสภาพคล่องในการ
เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย บริษัทจะมีความคล่องตัวในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนได้เช่น

เกี่ยวกับการฝากธนาคาร นอกจากนี้จากข้อกำหนดในกฎกระทรวงฯ ระบุว่า การลง-
ทุนซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ตามชื่อเกินกว่าราคาตามมูลค่า (par value) แต่ในข้อกำหนด
ระบุให้บริษัทผู้ออกหุ้นหรือหุ้นกู้มีคุณสมบัติที่ว่าจะต้องมีกำไรติดต่อกันเป็นเวลาหลาย ๆ ปี
ซึ่งจากข้อระบุนี้นิยมเป็นไปโดยยากที่บริษัทผู้ออกหุ้นหรือหุ้นกุนั้นจะขายหุ้นกู้ในราคาตาม
มูลค่า นอกจากนี้ ในกฎกระทรวงฯ ยอมให้การขายหุ้นหรือหุ้นกุนั้นในราคาสูงกว่าราคา
มูลค่าได้เท่าที่การชดเชยตลาดหลักทรัพย์ ในขณะที่ สภาพของตลาดหลักทรัพย์ของประ-
เทศไทยการลงทุนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นไปในทางเก็งกำไรจากราคาของ
หุ้นหรือหุ้นกู้ที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลง เพราะความผันผวนในเรื่องตลาดหลักทรัพย์ แต่ไม่ได้
เป็นการซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ในบริษัทที่มีผลกำไรดีจากการดำเนินงาน ทำให้ราคาหุ้นหรือ
หุ้นกู้ของบริษัทเหล่านั้นขึ้นลงตลอดเวลาเป็นการเสี่ยงภัยสูงเกินไป จากข้อมูลต่าง ๆ
เหล่านี้ ทางสำนักงานประกันภัยควรหาแนวทางที่จะทำให้อกฎกระทรวงของการลงทุน
ฉบับต่อไปที่จะออกมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เนื่องจากการควบคุมการลงทุนต้องออกเป็นกฎกระทรวง ที่ออกตามบทบัญญัติ
แห่ง พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย ๒๕๑๐ นั้น จะต้องผ่านขั้นตอนตามกระบวนการออกกฎ-
หมายมีผลให้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อกำหนดในกฎกระทรวงตามสภาพของธุรกิจ
ที่เปลี่ยนแปลงไปอันเป็นอุปสรรคต่อความเจริญเติบโตของธุรกิจประกันวินาศภัยของประ-
เทศ เพราะดอกเบี้ยที่เกิดจากการลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตของบริษัท
แต่ละบริษัท ฉะนั้น การควบคุมการลงทุนควรจะออกเป็นประกาศรัฐมนตรี หรือประ-
กาศนายทะเบียนจะทำให้เกิดความคล่องตัวในเรื่องการลงทุนมากกว่าที่เป็นอยู่ โดย
อาศัยอำนาจตามกฎกระทรวง

๕. รายงานประจำปี*

จากแบบฟอร์มรายงานประจำปียังมีข้อบกพร่องในการสอบทานตัวเลข

* คู่มือในภาคผนวก ฉ.

ระหว่างกัน เช่น แบบฟอร์ม รว.๖ เรื่องการประกันต่อในหัวข้อคาสินใหม่ทดแทนนั้น ตัวเลขซึ่งทางสำนักงานประกันภัยระบุว่าตรงกับ ปว.๔ คอลัมน์ ๓ และ ๔ นั้น เป็นไปไม่ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากว่าใน รว. ๖ นั้น เป็นคาสินใหม่ทดแทนที่เกี่ยวข้องกับการประกันต่อและเป็นจำนวนที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นในปีที่รายงาน แต่ใน ปว.๔ คอลัมน์ ๓ และ ๔ เป็นคาสินใหม่ทดแทนกลางรับและคางจ่ายของปีที่แล้วรวมกับจำนวนที่จ่ายระหว่างปีของปีรายงาน ส่วนคาสินใหม่ทดแทนกลางรับและคางจ่ายของปีรายงานไปอยู่ในคอลัมน์ ๖ ในช่องคางจ่ายสุทธิปีรายงาน ซึ่งไม่สามารถจะตรงกันได้จึงควรแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้นโดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้

๑. เปลี่ยนแปลง ปว.๔ คอลัมน์ ๖ และ ๗ ให้มีรายละเอียดเช่นเดียวกับ คอลัมน์ ๒, ๓, ๔ และ ๕ หรือ

๒. เปลี่ยนแปลง ปว.๔ เฉพาะคอลัมน์ ๗ เป็นแบบเดียวกับคอลัมน์ ๒, ๓, ๔ และ ๕ ทั้งนี้ เพราะรายละเอียดของคอลัมน์ ๖ มีอยู่แล้วใน ปว. ๓ หรือ

๓. ทำการเปลี่ยนแปลงอย่างที่ระบุในข้อ ๑ และตัด ปว.๓ ออก

จากผลสรุปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าเกิดขึ้นเนื่อง - จากสำนักงานประกันภัยดำเนินงานโดยลำพังฝ่ายเดียว ทำให้มองปัญหาที่จะเกิดตามมาไม่ครบถ้วน จากวัตถุประสงค์ของสำนักงานประกันภัยที่พยายามจะทำให้บริษัทวินาศภัยทั้งหลายมีฐานะมั่นคงคอยเอาประกันภัย แต่สำนักงานประกันภัยไม่ได้คิดถึงที่กระทบกระเทือนตามมาด้วย ซึ่งจะทำให้วัตถุประสงค์ดังกล่าวไม่เป็นไปตามที่วางไว้เช่นในเรื่องการสำรองเพื่อการเลี้ยงภัย เป็นต้น ฉะนั้น ในการจะออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ ให้บริษัทประกันวินาศภัยทั้งหลายปฏิบัติตามนั้น ควรจะขอทราบข้อมูลจากฝ่ายธุรกิจประกันภัยประกอบการพิจารณาด้วย สำนักงานประกันภัยก็จะได้หาทางขจัดปัญหานั้น ๆ เสีย กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ออกมาจึงจะมีผลสมบูรณ์ตามที่ต้องการได้ และการประเมินฐานะการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยทั้งหลายจะได้ยุติยิ่งขึ้น